هرگاه امر خوشایندی برای رسول الله صلی الله علیه وسلم روی می داد یا به ایشان بشارتی داده می شد، جهت شکر و سپاسگذاری از الله متعال به سجده می افتاد.

از ابوبکره رضی الله عنه روایت است که می گوید: هرگاه امر خوشایندی برای رسول الله صلی الله علیه وسلم روی می داد یا به ایشان بشارتی داده می شد، جهت شکر و سپاسگذاری از الله متعال به سجده می افتاد.

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور از عمل رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که هرگاه امر خوشایندی برای ایشان روی می داد یا به چیز خوبی بشارت داده می شد، سجده ی شکر به جا می آورد و جهت شکر و سپاسگذاری از الله متعال به سجده می افتاد. سجده ی شکر برای نعمت هایی که گاها میسر می گردد مشروع گردیده است؛ اما نعمت هایی که تداوم و استمرار دارند مانند نعمت اسلام و سلامتی و بی نیازی از مردم و موارد مشابه، سجده ی شکر متوجه آنها نیست. چون نعمت های الهی دائمی هستند و قطع نمی شوند و اگر سجده ی شکر برای همه ی اینها می بود، باید انسان تمام عمر در سجده می بود؛ حال آنکه شکر این همه نعمت، با عبادت و اطاعت از الله متعال می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11244